

Els consellers de Medi Ambient i Habitatge, Francesc Baltasar, i de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, amb la portaveu del govern, Aurora Masip, després de la reunió de l'executiu.

lamentària sobre els incendis d'Horta de Sant Joan, CiU va emplaçar el president de la Generalitat, José Montilla, a destituir la cúpula del Departament d'Interior, inclòs el conseller Joan Saura, per haver acumulat massa episodis d'això que, a parer de CiU, és un excés d'incompetència. També el Partit Popular i el grup mixt (Ciudadanos) han demanat, per enèsima vegada, la destitució del conseller Joan Saura. Tanmateix, la petició, ara com ara, no sembla formar part dels plans del president Montilla, que va anunciar, en una entrevista a TVC, que no faria canvis de govern ni preveia avançar les eleccions.

El govern reconeix errors, bàsicament en l'àmbit de la "política comunicativa", però defensa la seva gestió per a pal·liar els efectes de la crisi. Per a reforçar aquesta imatge, l'executiu es va afanyar a aprovar, a la reunió de la setmana passada, un conjunt de mesures, com ara l'obertura de línies d'ajuts per als ajuntaments que han tingut despeses extraordinàries per la gestió dels efectes de la nevada. També es va aprovar l'activació de plans d'ocupació locals per a netejar els boscos afectats pel temporal. El govern català ha sol·licitat l'aplicació de la legislació espanyola que preveu mesures d'ajut per a les zones afectades.

El govern ha demanat de comparèixer al Parlament, concretament els consellers Saura, Castells i Nadal. Una peti-

ció que havia formulat el primer partit de l'oposició. Artur Mas ja ha deixat clar que CiU no demanarà cap comissió d'investigació, a diferència del cas de l'incendi d'Horta de Sant Joan, perquè en aquella ocasió hi va haver cinc morts. Per al líder de la federació, ara cal demanar al govern que "líderi i que faci les coses bé", ja que, a parer seu, ni govern ni empreses elèctriques no han estat a l'altura. Per a Mas, Saura haurà de donar explicacions "per la manera com es va deixar d'actuar" durant la nevada, i el conseller Castells com a responsable de l'àmbit energètic. El dirigent de CiU considera que la llei de qualitat i garantia del servei elèctric no ha estat ben gestionada per l'executiu català.

També hi tindran un paper destacat les companyies elèctriques implicades, Endesa i Red Electrica Espanyola (REE), la responsable de la xarxa que no ha suportat la nevada. L'executiu ha demanat la compareixença del director general d'Endesa a Catalunya, Josep Maria Rovira, i del delegat de REE a Catalunya, Lluís Pinós, per demanar-los explicacions sobre les inversions que s'haurien d'haver fet en el pla Tramuntana i alguns altres de previstos en la legislació elèctrica, i per valorar l'estat de la xarxa elèctrica catalana que, com s'ha palesat, és prou lamentable.

Enric Rimbau

Contra els arguments d'aquells qui defensen la MAT com a eina imprescindible per a importar energia a Girona, des del 2004 l'estat espanyol és exportador d'electricitat, L'estat francès n'importa ocasionalment i els experts pateixen per la "sobrecapacitat existent" de generació.

L'ex-president del Fòrum Nuclear i ara representant de FCC Energia, Eduardo González, expressava una preocupació a la 35a reunió anual de la Societat Nuclear Espanyola, el mes d'octubre passat: el 2009 havia caigut la demanda d'energia elèctrica a Espanya i havia fet evident un problema que la majoria de ciutadans ignoren: la "sobrecapacitat existent" a l'estat espanyol pel que fa a generació d'energia elèctrica, una sobrecapacitat tan gran que les centrals tèrmiques de cycle combinat (les que aprofiten gas natural com a combustible per a fer electricitat) treballen per sota per a un "òptim rendiment econòmic". Les centrals que a començament del 2000 semblaven la solució de tots els problemes no poden produir al cent per cent per la "sobrecapacitat" en la generació a l'estat espanyol. A conseqüència d'això, no són tan rendibles com s'esperaven les grans empreses elèctriques que les van construir. La solució, evidentment, és exportar, però les xarxes elèctriques que connecten els estats espanyol i francès estan preparades per importar. Si es tractés de dues canonades, la de sortida cap a l'estat francès no té el broc tan gros com la que en prové.

La famosa línia de molt alta tensió (MAT) Bescanó-Baixàs, que ha

L'excusa de la MAT

OSCAR PINILLA

concitat l'oposició de 63 municipis de Catalunya Nord i Sud (Empordà, Gironès, Selva, etc...), seria la línia de sortida de l'energia per a l'exportació, segons molts dels detractors, de la plataforma No a la MAT.

Però, després de l'apagada que va afectar 20.000 usuaris a les comarques del nord del país arran de la nevada del 8 de març, la MAT ha estat assenyada com la infraestructura ja projectada que hauria pogut evitar la pèrdua de subministrament elèctric. Diuen que el president de la Generalitat, José Montilla, va recriminar als seus socis d'Esquerra i Iniciativa l'oposició que aquests partits han mantingut contra la MAT des de fa anys. En el mateix sentit, el portaveu adjunt del PSC al Parlament de Catalunya, Joan Ferran, va dir que quan la meteorologia és adversa és “quan es mostra i demostra

la necessitat de la MAT” i va exigir a CiU que “deixi de posar obstacles a la MAT perquè ha arribat l'hora de la política”. Artur Mas, en una visita a la Costa Brava, també va insinuar que la MAT ho hauria fet tot més fàcil: “Amb la MAT, molts dels actuals problemes de subministrament no hi foren.”

A Endesa li va faltar temps per a aprofitar tot aquest estat d'opinió i publicar a diversos diaris catalans un anunci en què explicava els seus esforços per a restaurar el subministrament i, de passada, suggeria que la MAT hauria estat solució: “La reposició del subministrament –deia la publicitat– s'hauria produït en un termini menor si Endesa hagués pogut desenvolupar *les instal·lacions que fa més de 10 anys que proposa* [en negreta a l'original], que haurien possibilitat una redundància en la xarxa de trans-

port i una estructura de malla adient en la resta de les instal·lacions, i que continuen sent necessàries per poder oferir el nivell de servei que la societat demana.”

José Luís Marín, director general d'Endesa Red, ho traduïa: “Amb la MAT hauríem pogut connectar la subestació de Santa Llogaia, Sant Julià de Ramis, Bescanó i Riudarenes, i la línia Júia-Belcaire de 132 kV, que són planificades des de fa més de deu anys però encara no hem pogut construir-la.”

La nevada, les torres i la MAT.

De resultes de la nevada d'un dia, el 8 de març es van malmetre 33 torres de molt alta tensió, 139 d'alta tensió i, segons algunes fonts, prop d'un miler de pals de baixa tensió; es van desconectar onze subestacions i la llum va marxar de milers de cases.

Intercanvis internacionals programats (GWh)

	Importació		Exportació		Saldo (1)	
	2007	2008	2007	2008	2007	2008
França (2)	7.256	5.728	1.768	2.845	5.487	2.882
Portugal	1.607	49	9.103	9.488	-7.496	-9.439
Andorra	0	0	261	278	-261	-278
Marroc	11	7	3.495	4.214	-3.484	-4.207
Total	8.874	5.784	14.627	16.825	-5.754	-11.041

(1) Valor positiu: saldo importador; valor negatiu: saldo exportador. (2) Inclou intercanvis amb més països europeus.

El portaveu de la plataforma No a la MAT va manifestar a Catalunya Ràdio que la línia no hauria evitat els problemes de subministrament i que “no és la primera vegada, sobretot al territori gironí, que es fa una mala inversió i una planificació deficient”.

El geògraf de la Universitat Rovira i Virgili Sergi Saladié afirma que “la MAT és irrellevant respecte al subministrament elèctric” i en aquest cas el problema ha estat “el mal manteniment de la xarxa de transport [molt alta tensió i alta tensió] i la de distribu-

ció [baixa tensió], fruit de la deixadesa”. La majoria de línies de transport pertanyen a l’empresa pública Red Eléctrica Espanyola (REE), que és també l’encarregada de construir la MAT, mentre que les de distribució, les més petites, pertanyen a les empreses que comercialitzen l’energia, principalment Endesa.

Segons Sergi Saladié –que també és portaveu de la Coordinadora Anticementiri Nuclear de Catalunya–, la MAT té com a objectiu clar donar sortida a l’exportació d’energia i no

hauria servit per a garantir el subministrament, perquè el problema no ha estat en cap moment la manca d’energia, sinó la fallada de la xarxa de distribució. Saladié argumenta que el sistema elèctric espanyol té ara “sobrecapacitat de producció d’energia elèctrica” i, per tant, el problema no ha estat que el sistema no tingui electricitat per fer-hi arribar, sinó que les xarxes han caigut: “Actualment a l’estat hi ha instal·lats 90.000 megawatts, mentre que la demanda màxima de potència elèctrica –que va tenir lloc el desembre del 2007– va ser de 45.000 megawatts. Per molt que hi restis els 15.000 MW de l’energia eòlica, que no sempre produeix, et queden 75.000 megawatts de producció i, per tant, sempre hi ha un coixí per a garantir el subministrament elèctric.”

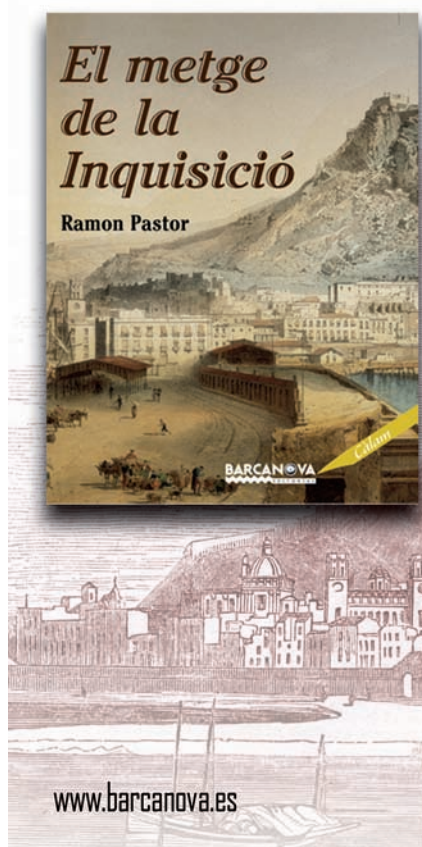
Des del 2004, l’estat espanyol té un saldo favorable en la balança comercial del mercat elèctric. Les exportacions a Portugal, al Marroc, a Andorra i a tercers països –per mitjà de l’estat francès– han anat creixent els darrers anys (vegeu gràfic d’exportacions i importacions del 2008 i el 2009). El mes d’octubre de l’any passat, França va importar més energia que la que va exportar, per primera vegada en 27 anys.

Segons Saladié, el fet que l’empresa italiana Enel hagi comprat Endesa pot fer augmentar encara més l’exportació d’energia a Itàlia –que n’importa un 60%– a través de l’estat francès. La MAT torna a ser cabdal per a aquesta empresa.

A parer de Saladié, la solució més eficient per a evitar talls al nord del país és que “hi hagi sistemes de producció distribuïda, petites centrals de biomassa autòctona –que en aquestes comarques n’hi ha molta– amb les quals es pot cobrir el territori”. Saladié recorda que als Països Baixos, el 50% de l’energia elèctrica que es consumeix prové de fonts distribuïdes: petits centres productors molt arrelats al territori i connectats a la xarxa, de manera que la fallada d’un no altera el subministrament que cobreixen els altres.

Sempre, és clar, que la xarxa elèctrica no s’ensorri.

Àlex Milian

“Amb Alacant com escenari, i els rerafons d’una epidèmia de febre groga i una incipient masoneria, el ritme i la intensitat de El Metge de la Inquisició atrapen el lector des de les primeres pàgines”

Manel Alonso.

“La novel·la necessària per a conèixer la nostra història més propera”

Leandre Iborra.

“Amor, inquisició i maçoneria a Alacant, amb ritme cinematogràfic i rigor de novel·la històrica”.

Francesc Gisbert.

www.barcanova.es